

ning i Skjallet paa Nabogrunden, kun vil udgjøre et Mellemrum af 5 Alen, og den øvrige Deel af Bestemmelsen bliver, som den er, nemlig at der kun maa anbringes Vinduer i Muren, naar de ere fjernede fra Skjallet mindst een Alen. Paa denne Maade er den stedfundne Differentis udjævnet saaledes, at de modstaaende Anskuelser have kunnet føle sig tilfredsstillende.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag til § 12:

„Enhver ny Gavls . . . Tilladelse“ forandres til: „Enhver ny Gavls, der adskiller en Bygning fra Naboetendommen, skal være en Brandgavl. En Brandgavl skal være af Grundmuur af mindst een Steens Tykkelse og, hvor Bjælker, Muurlægter eller andet Træværk indlægges i samme, række 6 Tommer op over Taget. Ingen Drager eller andet Træværk maa lægges dybere ind i en Brandgavl end Murens halve Tykkelse, og maa der i samme kun anbringes Vinduer eller andre Abninger, naar Bygningscommissionen med Amtets Samtykke dertil meddele Tilladelse.“

„Enhver anden Muur, som vender ud mod anden Mand's Grund, skal ved alle nye Bygninger være af Grundmuur, selv om Bygningen forøvrigt opføres af Bindingsværk, naar den ikke er fjernet mindst 5 Alen fra Naboetendommens Skjal, og maa deri kun anbringes Vinduer i en Afstand fra samme af mindst 1 Alen.“ (jfr. dog § 24.)

ved to ges eenstemmig med 36 Stemmer.

Derefter fattes Udvalgets Forslag til § 15 tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: § 15, handler deels om Tagender af Træ og deels om Gestsimer af Træ og tilføjer, at denne Paragraphs Bestemmelser ikke skulle komme til Anvendelse, hvor Bygningen ligger i en Afstand af 10 Alen fra anden Mand's Grund. Denne Indskrænkning er vistnok fuldkommen besøjet med

Hensyn til Gestsimer, men Udvalget formener, at Bestemmelsen ikke bør komme til Anvendelse med Hensyn til Tagender; thi ved Tagender er der jo det Særegne, at deri opsamles ikke blot de Gnistre fra en brændende Nabobygning, som falde paa det bestemte Sted, men ogsaa Alt, hvad der falder paa hele Tagets Areal, og da Gnistterne ikke respectere den Afstand af 10 Alen, er der virkelig ligesaa stor Fare i en Afstand, der er større end 10 Alen, som i den mindre, og derhos er Bestemmelsen om, at Tagender af Træ ikke maa taales, af saa lidet indgribende Betydning, at der ikke kan findes nogen Betænkelighed ved at knytte Undtagelsen blot til Gestsimerne. Udvalget har derfor gjort det Forslag, at det sidste Afsnit om, at Forbudet i Paragraphen ikke skulde gjælde for Bygninger, der ligge i en Afstand af 10 Alen, skal bortfalde og Undtagelsen med Hensyn til Gestsimer tilføies ved den anden Passus, der ogsaa i typographisk Henseende, om jeg saa maa sige, skulde danne et særgeent Afnit.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 15:

„Udvendige . . . skulde“ forandres til: „Cuyt Afnit“ „Indenfor en Afstand af 10 Alen fra anden Mand's Grund skulle udvendige Gestsimer af Træ paa grundmurede Bygninger“

ved to ges eenstemmig med 36 Stemmer.

2) Udvalgets Forslag til § 15:

„Sidste Afnit“ gaer ud.

ved to ges eenstemmig med 36 Stemmer.

Derefter fattes Udvalgets Forslag til § 20 tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: I § 20 findes, efterat der er givet bestemte Regler for, hvorledes der skal forholdes med gamle Kjeller for at sikke mod Brandsfare, en Sætning saalydende: „Finder Bygningscommissionen denne Foranstaltning ikke anvendelig eller tilstræffelig, be-